

σαπρόφυτο

σαπρόφυτο, το, ουσ. [<αγγλ. saprophyte <αρχ. σαπρός + φυτό], το σαπρόφυτο·

- *ρίζα από σαπρόφυτο*, (στη νεοαργκό) άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «δεν είσαι με τα σωστά σου που θα καταδεχτώ να κάνω παρέα μ' αυτή τη ρίζα από σαπρόφυτο!». Αναφορά στο μικρόβιο που τρέφεται με νεκρές οργανικές ουσίες και που η κατάληξη *-φυτο* παρετυμολογεί τη λ. εκλαμβάνοντάς την ως φυτό εξού και το *ρίζα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας